

A Fővárosi Ítéltábla a Kádár Balázs Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Halászi Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 12. napján kelt 9.G.42.259/2010/9. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 400.000,- (Négyszázezer) Ft + áfa másodfokú költséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 1.609.490,- (Egymillió-hatszázkilencezer-négyszázkilencven) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint közbeszerzés kiírásával kérte ajánlatok benyújtását a felperes, Halásztelken 14 utcának az útépitésére 2416,63 fm hosszúságban, 10210,92 m² burkolatfelülettel. A közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatok eredményhirdetésével és az összegzés elkészítésével 2009. április 9-én nyilvánosságra hozta a felperes az öt kivitelező által vállalt feltételeket. A felperes a 44.928.048,- Ft + áfa ajánlati ár mellett 1.000.000,- Ft jótállási biztosíték nyújtását, valamint napi 500.000,- Ft késedelmi

kötbér fizetését vállalta. A további ajánlatot tevő ... Kft. a 61.022.993,- Ft + áfa ajánlati ár mellett 7.322.759,- Ft jótállási biztosíték nyújtását, valamint napi 100.000,- Ft késedelmi kötbér megfizetését vállalta. Az eredményhirdetés az alperest minősítette a legkedvezőbb ajánlatot tevőnek az ellenszolgáltatás mértéke alapján, míg a második legelőnyösebb ajánlatot benyújtó a ... Kft. volt.

Az eredményhirdetés alapján a peres felek 2009. április 17-én vállalkozási szerződést kötöttek a közbeszerzés eredményének megfelelően meghatározott vállalkozási díjjal. A szolgáltatás műszaki tartalmát az ajánlattételi felhívás és dokumentáció, valamint az ajánlat határozta meg. A szerződés hatályát időhatározáshoz kötötték a felek, az aláírás napjával hatályba lépett szerződés 2009. június 6-ig lehetett hatályban. A szerződés módosítására csak abban az esetben lett volna lehetőség, ha a szerződéskötést követően előre nem látható ok miatt beállt körülmény után a körülmény alapul vételével a szerződés valamelyik fél lényeges jogos érdekét sértette volna. Biztosította ugyanakkor a szerződés az egyoldalú megszüntetés jogát mindkét félnek arra az esetre, ha valamely kötelezettséget ismételten vagy súlyosan megszegett volna valamelyik fél. A ... Kft. a közbeszerzés eredményhirdetését kifogásolva jogorvoslati kérelmet terjesztett elő 2009. április 17-én a Közbeszerzési Döntőbizottság előtt. A Közbeszerzési Döntőbizottság a 2009. május 27-én meghozott határozatával megállapította, hogy az ajánlatkérő felperes megsértette a közbeszerzésekről szóló törvény nevezett rendelkezéseit, ezért a döntőbizottság a felperest 2.000.000,- Ft bírsággal sújtotta.

Az építési szerződés aláírását követően a felperes az alperesnek a munkaterületet nem adta át. 2009. május 27-én tartottak olyan bejárást a felek képviselői, amelynek eredményeként kívánta a felperes a munkaterületet átadni az alperesnek az egyébként 2009. június 6-ig hatályos szerződés alapján. Az alperes törvényes képviselője a jegyzőkönyv készítésének folyamata alatt eltávozott, a jegyzőkönyvet az alperes nem írta alá. A jegyzőkönyv azt rögzítette, hogy a kivitelező május 28-ra tervezte a munkakezdést, de a jelenlévők közös megegyezése az volt, hogy a kezdő nap június 2-a legyen. Eddig kellett volna benyújtani az építési ütemtervet, utcánként készített mintavételi és minősítési tervet, valamint technológiai utasítást. Az ideiglenes forgalomkorlátozási tervet a közútkezelővel ugyancsak eddig az időpontig kellett volna jóváhagyni és így benyújtani. Hiányos dokumentáció birtokában a kivitelezési munkát nem lehetett megkezdeni. A jegyzőkönyv tartalma szerint utaltak arra a műszaki ellenőrök, hogy a kiviteli tervekhez csatolt közműnyilatkozatok mindegyike lejárt és érvénytelen. A közműszolgáltató ... Nyrt. ugyanakkor „jóváhagyott kiviteli tervek hiányában az építési munkák végrehajtásához nem járult hozzá”. A felperes írta volna elő a jegyzőkönyv szerint azt, hogy a kivitelező szerezze meg az érintett szolgáltatóktól a szakhatósági hozzájárulást a munka megkezdése előtt, illetve a szakhatósági felügyeletet kérje meg. A 2009. május 27-i bejárásra a közműszolgáltatókat nem hívták meg.

Arra tekintettel, hogy a munkaterület munkavégzés megkezdésére alkalmasan nem lett átadva, a felperes 2009. június 6-i időhatározással megjelölt hatályos szerződés szerinti szolgáltatás teljesítését lehetetlennek tartotta. Mivel a munkaterület átadása a megrendelő kötelezettsége lett volna, ennek elmaradására hivatkozással a 2009. június 2-i nyilatkozatának közlésével az alperes az építési szerződéstől a nyilatkozat kiadásának napjával elállt.

2009. június 18-án a felperes az utcák burkolására, kivitelezési munka elvégzésére a közbeszerzési eljárásban másodikként kihirdetett ... Kft.-vel kötötte meg a szerződést 61.022.993,- Ft + áfa összegért, 2009. augusztus 9-i teljesítési határidővel.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2010. október 7-én benyújtott keresetében az alperest bruttó 20.118.681,- Ft, a teljesítés lehetetlenné válása miatt többletkiadás mint kár, valamint ezen összeg után 2009. július 1-jétől a Ptk. 301. §-a szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapjaként a Ptk. 313. §-át és 312. § (2) bekezdését jelölte meg.

Arra hivatkozott, hogy május 27-ét megelőzően április 17-vel is felajánlotta munkavégzésre alkalmasan a munkaterületet, de a felek megegyeztek abban, hogy a közbeszerzési eljárásban gyakorolt jogorvoslati jog szerinti kérelem elbírálásának eredményét megvárják. Állította, hogy a munkaterület átvételének nem volt akadálya. Hivatkozott továbbá arra, hogy május 27-én, a bejárást követően az alperes ténylegesen a munkaterületet át is vette, a tervátadás megtörtént. A kivitelező kifogást nem emelt a munkaterület átadása miatt. Utalt arra is, hogy az alperesnek nyilvánvaló ismerete volt az építési szolgáltatás teljesítéséért szükséges tervekről és a munkavégzés feltételeiről, mivel a terveket maga készítette, ezért tudnia kellett, hogy a közműnyilatkozatok meddig rendelkeznek hatállyal. Állította, hogy a május 27-én átadott munkaterület szerint megkezdeni lett volna köteles a szolgáltatás teljesítését az alperes, az egyoldalú megszüntetési jog javára nem nyílt meg. Vitatta, hogy a munkaterület szolgáltatásával késedelembe esett volna. Az alperes volt az, aki mulasztott, mert nem kezdte meg a munkákat, nem vonult fel, ezért kellett a másodikként legkedvezőbb ajánlatot tevővel vállalkozási szerződést kötnie.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Állította, hogy 2009. május 27-ig a felperes volt késedelembe a munkaterület átadásával. Az alperes nem adott ki olyan nyilatkozatot, amellyel a szerződésszerűen felajánlott munkaterület átvételét megtagadta volna. Utalt arra is, hogy a május 27-i bejárást sem eredményezhette a munkaterület átvételét, mivel hiányoztak a közműnyilatkozatok, illetőleg azok hatálya lejárt. A június 6-ig hatályos építési szerződés tartalmát figyelembe véve lehetetlennek nevezte a szolgáltatás eredményes teljesítését a május 27-től számítottan hátralévő időre tekintettel, ezért a 2009. június 2-i nyilatkozatával egyoldalúan szabadult a kötelemtől. Álláspontja szerint a felperesnek nem lett volna kötelezettsége arra, hogy második helyezettet is hirdessen a közbeszerzés eredményeként, vitatta azt is, hogy a felperest ténylegesen kár érte volna. Az alperes törvényes képviselője nem jelentette ki, hogy aláírja majd a készülő jegyzőkönyvet, mivel azt sem tudta, hogy mi fog szerepelni benne, a jegyzőkönyv megfogalmazásában nem vett részt. Utalt arra, hogy megrendelőjének lehetősége lett volna a szerződéskötést követően olyan felhívást kiadni, amely a munkaterület átvételére kötelezte volna őt, ilyen felhívást azonban a megrendelőjétől nem kapott. Az alperes törvényes képviselője a külső terület

megszemlélésekor kifogásolta is, hogy a szerződés hatályából hátralévő idő alatt nem lehet ezt a munkát elvégezni.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. január 12. napján kelt 9.G.42.259/2010/9. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 1.020.400,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek a Ptk. 402. §-ában szabályozott építési szerződést kötöttek, az érvényesíteni kívánt jog meghatározója volt az építési szerződésben írt időhatározás is, mely a Ptk. 229. § (3) bekezdésével összhangban az építési szerződés hatályát bontó feltételként 2009. június 6-ig jelölte meg. Az építési szerződés kifejezetten nem tartalmazott olyan nyilatkozatot, amely teljesítési határidőt jelölt volna meg, az időhatározás a június 6-i előírásával jelenthette egyúttal azt is, hogy ez volt a teljesítés kitűzött határideje is.

A felperesnek a kereseti kérelme körében azt kellett volna bizonyítania, hogy már 2009. április 17-vel is úgy ajánlotta fel átvételre alkalmasan a munkaterületet, hogy ezzel a szolgáltatás teljesítéséhez szükséges feltételt biztosította, illetve április 17-től a munkaterület átvételét az alperes jogos ok nélkül tagadta meg egészen május 27-ig. A felperes igazolhatta volna, hogy a június 6-i hatályos szerződéses szolgáltatás teljesítése érdekében az alperes május 27-én a munkaterületet valóban a munkavégzésre át is vette.

A 2007. február 12-i hatósági határozattal megadott építési engedély tartalma szerint lehetett csak az útépitési és az ahhoz kapcsolódó járdaépítési munkákat elvégezni. Az építési engedély előírásából következően a munkaterület átadására az érintett közútkezelőt és közmű üzemeltetőket meg kellett volna hívni együttesen. Az építési engedély meg is nevezte azokat a közműszolgáltatókat, amelyek a munkaterület átadásról értesítendőek lettek volna. A kivitelezés megkezdésének időpontját a nemzeti közlekedési hatóságnál be is kellett volna jelenteni.

A felperes a bizonyítási kötelezettsége körében azonban nem igazolta, hogy a 2009. április 17-i szerződés aláírásával már a munkaterületet az építési engedély előírásával összhangban valóban a szolgáltatás teljesítésének megkezdésére alkalmasan felajánlotta volna átvételre. Ez a meghallgatott tanúk vallomásából sem következett. Bár a felperes hivatkozott arra, hogy a 2009. május 27-i szemle után az alperes valóban átvehette volna a munkaterületet azért, hogy a június 6-ig hátralévő napok alatt az április 17-i műszaki tartalomnak megfelelő építési szolgáltatást teljesítse, ezt azonban sem a tanúvallomásokkal, sem az okiratokkal nem tudta bizonyítani. A 2009. május 27-i közös bejárásra a közműszolgáltató képviselőit sem hívták meg, de az építési engedély előírásának megfelelően a kivitelezés megkezdésének időpontját sem jelentették be előzetesen. Figyelembe véve azt, hogy 2009. június 18-án további vállalkozóval megkötött építési szerződés a teljesítési határidőt 2009. augusztus 9-ével határozta meg, valamint azt, hogy az építési szolgáltatás műszaki tartalma e perben bizonyítottan azt nem tette volna lehetővé, hogy a május 27-től június 6-ig hátralévő idő alatt a szolgáltatás hibajelenségtől mentesen teljesíthető legyen, ezért az elsőfokú bíróság nem tudta megállapítani, hogy a 2009. május 27-ét követően kiadott jognyilatkozatból kiindulva vált volna a teljesítés lehetetlenné 2009. június 6-ig.

A 2009. április 17-én megkötött építési szerződés olyan időhatározást foglalt magában, amely a Ptk. 229. § (3) bekezdése és 228. § (2) bekezdése szerint a szerződéshez kapcsolt hatályt bontotta volna. A felek szerződéses nyilatkozatukkal kizárták a szerződés módosítását, de szerződés módosítására ajánlatot e perben bizonyítottan 2009. május 27-ig az alperessel a megrendelője nem is közölt.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítási kötelezettség teljesítése érdekében a felek további bizonyítási eszközt nem jelöltek meg, az elsőfokú bíróság a felek egyes tényállításait, illetve a keresetindítással megfogalmazott jogállításait a tárgyalás berekesztésével volt köteles megállapítani. A bizonyítékok Pp. 206. §-ában foglalt mérlegelési kötelezettsége körében azt nem tudta megállapítani, hogy a szerződés teljesítése olyan okból vált volna lehetetlenné, amelyért az alperes felelne, ezért a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a keresetének megfelelően az alperes marasztalását és perköltség fizetésére történő kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő körültekintéssel állapította meg a tényállást és ebből helytelen következtetésre jutott.

A közbeszerzési eljárások egyik alaptétele, hogy a közbeszerzési szerződés teljesítése kapcsán a szerződéses feltételeket nemcsak a vállalkozási szerződés, hanem az ajánlati felhívás, a dokumentáció és a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő tartalom együttes figyelembevételével kell megállapítani. Ezzel kapcsolatban felhívta az ajánlati felhívás II.3. pontját, amely rögzíti a szerződés időtartamát, melyet a teljesítés vonatkozásában két hónapban jelölt meg.

A szerződés megkötését követően a Közbeszerzési Döntőbizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy az eljárással szemben jogorvoslati eljárást indított. Ez az eljárás a 2003. évi CXXIX. törvény (Kbt.) rendelkezéseiből fakadóan függő jogi helyzetet teremt, tekintettel arra, hogy jogsértés megállapítása esetén a döntőbizottság jogosult volt a nyertes ajánlattevőt meghatározó döntést érvénytelenné nyilvánítani. Ilyen körülmények között került arra sor, hogy a felperes a perben is bizonyítottan többször felhívta az alperest a munkaterület átvételére és a munka megkezdésére, ám arra 2009. május 27-ig nem került sor.

Az alperes magatartását nem lehet máshogy értékelni, mint hogy a szerződés teljesítésére és ezzel összefüggésben a munkaterület átvételére május 27-én szándéka volt és annak sem látta akadályát, hogy a munka megkezdésére június 2-án kerüljön sor.

Abban az esetben, hogy ha a bíróság elfogadná azt a védekezést, hogy a munkaterület átadására felperesi késedelem miatt nem került sor, az nem vitatható, hogy a teljesítési határidő nem kezdődhetett meg korábban, mint ahogyan a munkaterület átvételére sor került. Megjegyezte ezzel kapcsolatban, hogy a vállalkozási szerződés módosítására az ajánlati felhívás hivatkozott rendelkezése miatt nem is lett volna szükség, de amennyiben bármelyik fél szükségesnek látta volna, úgy a szerződés megkötésekor egyik fél számára sem előrelátható körülményként lehetett volna tekinteni a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását és annak befejeződését követően a határidő módosítására sor kerülhetett volna.

Az alperes volt az, aki a munkaterületet nem volt hajlandó átvenni, és ő volt az, akinek az átadás-átvétel megtagadásával a késedelme a szerződés megkötését követő naptól kezdődően beállt. Mindebből az következik, hogy nem a felperesnek felróható okból múlt el eredménytelenül a teljesítési határidő, amelynek következtében az alperes a kereseti kérelem II. pontjában foglaltak szerint lett volna köteles a teljesítésre, és amely miatt helytállni tartozik a bekövetkezett kárért. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíjat is eltúlzottnak tartotta. Az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie kellett volna a tárgyalások számát, az azzal kapcsolatos előkészítő munka terjedelmét az alperesi oldalon és ennek alapján az elvégzett munkával arányosan kellett volna azt meghatároznia.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltség fizetésére történő kötelezését kérte. Kifejtette, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a felhívásban két hónap teljesítési határidő szerepel, mivel konkrétan 2009. április 9-től 2009. május 22-ig terjedő időszak került meghatározásra a közbeszerzési eljárások hirdetményére vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően. A perbeli időszakban hatályos Kbt. - szemben a későbbi szabályokkal - a jogorvoslattal támadott közbeszerzés esetén nem írta elő automatikusan a szerződés megkötésének tilalmát, hanem ahhoz a Közbeszerzési Döntőbizottság külön ideiglenes intézkedését kívánta meg. Ilyen ideiglenes intézkedést a Közbeszerzési Döntőbizottság nem hozott az eljárás folyamán. A Kbt. 340. § (3) bekezdés b) pontja alapján a megkötött szerződésre vonatkozóan a Közbeszerzési Döntőbizottságnak megsemmisítési hatásköre a közigazgatási eljárásban nem volt.

A Kbt. 7. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásokban az ajánlatkérő a szerződés teljesítéséig mindent írásban köteles dokumentálni. A felperes ezen törvényi kötelezettsége ellenére nem tudta azt igazolni, hogy 2009. május 27-e előtt is felajánlotta volna a munkaterület átadását az alperes részére. Az alperes ezzel szemben okiratokkal igazolta, hogy a felperes által 2009. május 27-re összehívott átadás-átvételi eljárás során a jogszabályokban, az építési engedélyben, a közmű nyilatkozatokban foglalt feltételek nem teljesültek, ezért az átadás-átvételi eljárás során a munkaterület átadásra nem volt alkalmas, ami kizárólag a felperesnek róható fel. Az a felperesi állítás, hogy az alperes 2009. május 27-i átadás-átvételi eljáráson való megjelenése úgy értékelendő, hogy szándéka volt az átvételre, ez nem állapítható meg.

Álláspontja szerint a felperes perköltségre vonatkozó fellebbezése is alaptalan. Az elsőfokú eljárásban az általános szabályok szerint kérte megállapítani a perköltségét, ami azt jelenti, hogy a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (rendelet) 3. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és b) pontjai irányadók. Az elsőfokú bíróság által helyesen került megállapításra az ügyvédi munkadíj, különösen arra tekintettel is, hogy ezen szabály csak a munkadíjra vonatkozott, a készkiadásokra és az áfára nem. A perköltségre vonatkozó megállapítás helyességét támasztja alá az, hogy bár a per nem húzódott el, de a per tárgya összetett volt, hiszen nem csak az elállás körében kellett jogi álláspontot kialakítani, illetve képviselni, hanem egy teljesen más jogterület, a közbeszerzés szempontjából is állást kellett foglalni.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi indokolással utasította el a felperesnek a teljesítés lehetetlenné válása miatt bekövetkezett kártérítési igényét.

Közbeszerzési Döntőbizottság D.156/15/2009. számú határozatának indokolásából a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kérelmező, azaz a ... Kft. kizárólag a Kbt. 10. § (1) bekezdésében, továbbá a 88. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel a 81. § (3) bekezdésében és a 96. § (1) bekezdésében rögzítettek megsértésének a megállapítását kérte, melyet a Közbeszerzési Döntőbizottság a határozatában megállapított és erre tekintettel a jelen per felperesét 2.000.000,- Ft bírsággal sújtotta. A Közbeszerzési Döntőbizottság előtt folyamatban lévő eljárásnak nem volt tárgya a szerződés megkötésének megtiltása, ezért a nyertes ajánlattevővel kötött szerződést nem is nyilváníthatta érvénytelenné.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a perbeli időszakban hatályos Kbt. 7. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárás minden mozzanatát és a szerződés teljesítését is írásban kell dokumentálni. Mindez azt jelenti, hogy a felperesnek az elsőfokú eljárásban okirattal kellett volna bizonyítania azt, hogy már 2009. május 27-e előtt is felajánlotta a munkaterület átadását az alperesnek. Ilyen írásbeli dokumentum becsatolására azonban az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem került sor. Az ezzel kapcsolatos felperesi állításokat és feltételezéseket - a kötelező írásbeliségre tekintettel - a másodfokú bíróság sem tudta figyelembe venni.

Az alperes jogi képviselője a 4/A/2 alatti előkészítő iratában a pertárgyérték 5 %-ában kérte a perköltsége megállapítását azzal, hogy a jogi képviselő az áfatörvény hatálya alá tartozik.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről a rendelet tartalmaz rendelkezést.

A rendelet 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés kimondja, hogy polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege

- a) 10.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000,- Ft,
- b) 10.000.000,- Ft feletti, de 100.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.000,- Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100.000,- Ft.

Az elsőfokú bíróság a fenti jogszabályi rendelkezések figyelembevételével határozta meg az ügyvédi munkadíj mértékét, amely a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően nettó 803.506,- Ft, melyet a 2012. január 1-jétől hatályos 27 % áfával

növelve került meghatározásra a jogi képviselő munkadíja az elsőfokú bíróság részéről.

A rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügyvédi munkadíj mérséklésére nincs lehetőség, figyelemmel arra, hogy jelen ügyben három tárgyalás tartására került sor, ahol az alperes jogi képviselője minden egyes alkalommal jelen volt, a tárgyalásokon több tanú került meghallgatásra. Ezen túlmenően az alperes jogi képviselője két részletes előkészítő iratot terjesztett elő, amelyekhez több melléklet került csatolásra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindez arányban áll az alperesi jogi képviselő által elvégzett munkával, ezért az ügyvédi munkadíj nem eltűzött.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes jogi képviselőjének a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel nettó 400.000,- Ft-ban állapította meg.

A felperes személyes illetékmentességére és fellebbezésének eredménytelenségére tekintettel a 2012. január 1-jétől hatályos Itv. 46. § (1) bekezdése szerint megállapított fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. év június hó 28. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő